

ฉบับพิเศษ หน้า ๑
ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มกราคม ๒๔๘๑

พระราชบัญญัติ
กำหนดเวลาซึ่งผู้ต้องหาในกรณีที่ต้องหาว่าปลงพระชนม์
พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล

พ.ศ. ๒๔๘๑

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช
คณะรัฐมนตรี ในหน้าที่คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์
รังสิต กรมขนส่งยานาถนนเรนท
อดงกฎ
ธานีวัด
มานวราชแก้ว
อดตเดชาวัด

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๓ มกราคม พ.ศ. ๒๔๘๑
เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัจจุบัน

ฉบับพิเศษ หน้า ๒

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มกราคม ๒๔๘๑

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเวลาซึ่งผู้ต้องหาในกรณี
ที่ต้องหาว่าปลงพระชนม์พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหา
อานันทมหิดล ไว้ในระหว่างสอบสวนเป็นระยะเวลาไม่เกิน
หนึ่งร้อยแปดสิบวัน

พระมหากษัตริย์โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา
จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้ ตั้งต่อ
ไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติ
กำหนดเวลาซึ่งผู้ต้องหาในกรณีที่ต้องหาว่าปลงพระชนม์
พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดล พ.ศ.
๒๔๘๑”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจาก
วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในกรณีความผิดอาญาที่มีข้อหาว่าปลงพระชนม์
พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรมหาอานันทมหิดลนั้น เมื่อ
พนักงานอัยการหรือพนักงานสอบสวนยื่นคำร้องต่อศาลขอ

ฉบับพิเศษ หน้า ๓

ตอนที่ ๖ เล่ม ๖๕ ราชกิจจานุเบกษา ๒๘ มกราคม ๒๔๘๑

หมายขังผู้ต้องหาไว้ในระหว่างที่การสอบสวนยังไม่เสร็จสิ้น
ก็ให้ศาลมีอำนาจสั่งขังผู้ต้องหาหลาย ๆ ครั้งติดกันได้ แต่
ครั้งหนึ่งต้องไม่เกินสามสิบวันและรวมกันทั้งหมดต้องไม่เกิน
หนึ่งร้อยแปดสิบ วัน นับแต่วันแรกที่ได้ขังตามอำนาจใน
พระราชบัญญัตินี้.

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

หลวง อภัยวงศ์

นายกรัฐมนตรี